

Díl první

1

Chronologicko-archeologické badání o původu tohoto příběhu a o jménech Hartenstraat. O poesii města, jehož jméno se končí na *dam*. Nezhojitelná láska a splétání falešných vlasů. Hrdina tohoto příběhu je obhajován proti podezření, že spáchal zločin. Velebení Gloriosa. Jaké nebezpečí vzniká ze slávy a jak je bezpečná nejvyšší přihrádka 7

2

Krátká kapitola v pěti dílech: 1. Skromnost spisovatelova, projevující se tím, že uznává vlastní nevědlost, jež se týká jména jisté brány. 2. Vliv Fransje Hallemana na Waltrova hrdinnou duši. 3. Souvislost tohoto vlivu s Habakukovým proroctvím. 4. Ještě něco o Habakukovi s poukazem na to, jak nežádoucí jsou broskve na papíře. 5. Jak se malí lidé dívají na velké lidi 12

3

Italský lupič na jednom vnějším vale v Amsterdamě. Důkaz o hořkém utrpení ctnostné Amalie. Privat a jouvin se svatebními a oltářními voskovicemi, záštitami ctnosti. Důkaz o slušnosti Hallemanových, z něhož se můžeme zároveň dovědět, že s *poctivostí nejdál dojdeš* 13

4

Ztracené cukřenky a založené bible před soudnou stolicí svědomí. Zásluhy a nedostatky Lenčiny, posuzované s lidského stanoviska . . 21

5

Hlubokomyslná zdržlivost slečny Lapsové. Kázání Stofflovo. Waltrova vytrvalá věrnost Gloriosovi. Dojímavá připomínka smrti Scelerajovy, kterou raději necháme jen tušiti, abychom šetřili čtenářova citu, a také, že jde o rozsáhlé nitrozemské city. Počestná smrt Gloriosova. Poslední král athénský. Zkažený žaludek a protržený bubínek v uších, kteréžto věci se projevují jako následky zvláštní výměny látek 26

6

Dva koníčky. Čtenář je ohrožován verši 29

7

Přípravy k večírku. Dělení úloh. Spor mezi *chtíti* a *býti*, projevující se v dětském snění. (Daguerrotypie.) Sny nad příkopem plným bahna, dostihy stebel, kachní vojna a vyprávění větrných mlýnů, končící se výletem 33

8

Cvičení a veršování, paruka se raduje, paruka je nevrlá a paruka je zoufalá 40

9

Šalvějový večírek. Možnost promoce porodní báby. Strašlivá mezera v učenosti spisovatele, jenž neví, co odpověděla Vilemína, a kdo to zvonil, Stofflova zoologická důvtipnost příčinou jedné z posledních punských válek. Pennewip homoeopathem a mírotvorcem proti své vůli. Ubohý Walter! 47

10

Zadní voj poslední punské války. Porážka Hannibala-Lapsové Scipionem-Pennewipem. Systém politické rovnováhy. Literatura přítomné doby. Neočekávaná výhoda pro čtenáře, jenž tu uslyší všelijaké důležité novinky, které se ještě mají státi 60

11

Vývoj příčin nudného míru v Evropě, při čemž se čtenáři ukazují užitečnost obšírného prostudování šalvějového večírku (všecko jest ve všem!). Pokračování a konec ukázek veršování, což je velmi důležité pro retoriky a jiné způsobné dětičky, odříkávající verše. Chudák Walter... ne, bohatý Walter! 67

12

Podrobná zpráva o stavu hlavních osob tohoto příběhu po katastrofě 74

13

Zběžná studie charakteru, po níž následuje pošetilá báchorka . . . 78

14

Slavnostní návštěva domácího duchovního, která má lepší průběh, než může předvídati bystrý čtenář. Řeč, milost, dům na nároží, kompromitovaná žena babylonská, dodatečné kázání s citem... ubohý Walter! 86

15	Rozhodný důkaz o Waltrově nápravě, jevíci se v církevním vysvědčení. Waltrova první vycházka. Jeho studium lásky. Vyprávění, které se skončuje ve vodě	95
16	Velká změna v rodině. Waltrovo jmenování osobním básníkem slečny Lapsové. Asijské hory, kterých se používá jako ochranného prostředku proti evropské vynášivosti	109
17	Waltrovo první cvičení ve veršování a tisícíprvní cvičení v pokoře. Důležité setkání s jednou pradlenou a s její dcerou. Vyučování v samospasném náboženství. Milovati, věděti, bojovati, hlavní sklony individua a lidstva	113
18	Pravda v legendě	124
19	Waltrův sen	142
20	Opět večírek	148
21	Extra-fine-superior water-coulours... warranted. Staré a nové obrázky. Stofflovské moudrosti	166
22	Statistika obyvatelstva v jednom neznámém císařství. Duch Femčín přichází připomínat a získává v této funkci laskavé přispění Waltrova nosu. Stojíme příliš nízko pro nepatrné věci. Rehabilitace apoštola Petra. Ofelie beze skvrn... není <i>warranted</i> pro budoucnost. Stofflovy a Lenčiny názory o dramatickém umění	171
23	Pokračování: <i>Nemanželský syn</i> spletený s krabičkou z pravého stříbra, pravá naivnost Lenčina a nepravá počestnost paní Pietersové . . .	182
24	Lapska versus Pennewip. Waltrovo embryologické badání	188

25

Lapsčín triumf. Sláva Florise V. naškrobeného vznešeností kommy.
Literární cvičení za vedení kantora Pennewipa 194

26

O odstředivých a přitažlivých silách, o negativních a pozitivních pólech nebo o něčem podobném, což je zřejmo z několika návštěv, na nichž Walter takřka nebyl 206

27

Náš hrdina vykoná opět návštěvu a je přítomen trapným výjevům. Stopy lidožroutství v Evropě. Saturnalie v doktorově studovně. Strašlivé vylíčení, jak děti trápí svého otce 223

28

Osudy lžičky na smetanu s návodem, jak pochovávat nehody. Starý příběh z úžiny Magalhaensovy, ne nevhodný v jiných úžinách . . . 236

29

Zbrusu nový *gradus ad Parnassum*, ne tentýž, který dostal Faust darem od Mefista 259

30

Walter si musí zvolit povolání. Stinná stránka slávy. Waltrovy pojmy o komanditním řízení světa. Příčiny mrzutosti, která vede via Mis-solunghi k Femke 271

31

Počátky Waltrova hloubání o znalosti lidí. Il y perd son latin. Lenčiny příspěvky k znalosti nizozemského jazyka z jejího zvláštního slovníku. Půl tuctu podivení 283

32

Waltrův vstup do drobečku světa. Jazykové znalosti autorovy, zřejmě z toho, že našel původ slova hypotéka, jež se narodilo na Zeedijku v Amsterdamu. Obchody! Boží prst v půjčovně knih vedle šňupavého tabáku a tabáku vůbec 295

33

O určitých zjevech při trávení a o poměrné upotřebitelnosti špatné stravy 312

870

34 Strabbovo pravidlo *počtu směšovacího* ve spojení s návodem, jak lze obdržeti neupotřebitelný mravní čaj za... fikci, které libra stojí tolik a tolik. Nevkusná přídavná jména. Směšné hrdinství, svědčící o něčem lepším. Znovu slečna Lapsová **321**

35 Toulon est là! Zuřivý výpad autorův proti monologům s odstrašujícím příkladem k adstrukci. (Výpad je potlačen a čtenář dostane ještě dnes příklad.) Rozmluvy na Olympu, při nichž by Jupiter špatně pochodil, kdyby se odvážil odpovědi. Chléb s máslem, podvlékačky, žárlivost a jeden páter, všecko vyzdobeno tím, že zbožnost při tom vůbec nebyla **338**

36 Dalekosáhlý liberalismus paní Pietersové jest příčinou, že se čtenář tentokrát nedoví, proč byl páter Jansen tak hluchý na levé ucho . . . **358**

Díl druhý

1 Vznešená návštěva. Králové a lívance. Rozhovory *masy*. *Masa* vystřelí Waltra jako z praku do jedné kavárny. Ou peut-on être mieux? Walter se vznáší a padá. Autor se stydí za svého hrdinu a obává se, že se to stane ještě častěji **365**

2 O mravním účelu kartáčování šatů. Nerytířské výmysly srdce. Prsty boží a d'áblovy spáry, druhé vydání. Podivuhodný klid špatného svědomí. Něco o trigonometrii v posteli a o panenských hruškách v židovské čtvrti. Hm... Znovu ona! **377**

3 I slečna Lapsová řekne někdy pravdu, hodnou toho, aby se o ní přemýšlelo, a aby se jí použilo. Táž autorita ve věci: znalost lidí. Don Quijote de la Mancha, bohové, d'ábli a... Fancy **387**

4 Čtenář se seznamuje s jedním z nejproslulejších Nizozemců tohoto století. Tehdy řekl Hospodin Satanovi: »Aj cožkoli má služebník

můj Job, v moci tvé buď, toliko na něj nevztahuj ruky své.« Jak je slečně Lapsové zabráněno palbou z ulice, aby neporušila této podmínky. To a ono o klidu andělů strážných 403

5

Tato kapitola je opsána ze starého seznamu činů a rozhodnutí jisté ochranné bohyně. Drobeček *velkého světa*. (Čtenář může očekávat více.) Vyprávění Klaase Verlaana, *hlídače v přístavu amstelském*. Učené pojednání o prskavkách. Slečna Lapsová míní, Fancy mění . 420

6

Nauka o konečných cílech, vysvítající z radikálního zaměňování *protže* a *aby*. Tlačence! Chudinka, chudinka, chudinka Lapska! Záhadná socha U korunované borovičky. Republikáni ve sporu s Keizersgrachtem. Walter dostane sestřičku 439

7

Kapitola bez dobrodružství, již může klidně přeskociti každý čtenář, kterému běží o pokračování příběhu. Pouze na konci je jednotvárnost částečně přerušena zvláštním osudem ručního vozíku a nevhodným snem, což jest jediné, co může tentokrát poskytnouti vyčerpaný autor 457

8

Čtenáři, kteří mají zálibu v důstojné poesii, mohou opět přeskociti tuto kapitolu. Je plna prosaického realismu, projevujícího se hydrogymnastickými cvičeními jedné kastalické rusálky — která je zároveň svým povoláním pradlenou — s rytířem v plénkách, jenž obdrží psaní s nebe: zázrak! 474

9

Nové důkazy o zkaženosti paní Clausové — a autorově — ve věcech estetiky. Vzpurný ztracený syn. Zjevení čepice a Sibyly. Zavoláno . . . a jak zavoláno! Walter začíná poznávati, *zač je toho loket* 491

10

Femke, ještě jednou Femke . . . a po dojemném žalozpěvu nad smrtí dvou geniů . . . znovu Femke! Všecko vyzdobeno teleologickými poznámkami o trudovitosti, o lásce k vlasti, o charakteru a o ostatních lidských slabostech 506

11

Vilém Holsma vysvětluje text od Ovidia. Idem Rotgans a autor. Konflikt mezi dvěma potentáty na Leydenském náměstí: mezi Napoleonem I. a Minem Krétským 520

12

Neukázněný autor — *nedostatek školení!* — nevypráví nic o purpurovém vlásku, nýbrž naopak všelijaké věci, nehodící se do románu. Vede čtenáře podle císařské cesty do krámu, odkud musí Lenka přinést sůl. Žádám zdvořile, aby se tento nedostatek soli nevztahoval více než třikrát na autorův způsob psaní 537

13

Ariadnismus s moderně měšťanskou zápletkou. Žalozpěv nad dnešní neupotřebitelností zázraků. Walter dostane poučení a je vyzván — stejně jako čtenář — aby si na čásek odvykl romantice 546

14

Jitřní snění. Něco o zušlechťujícím významu límce, který se vůbec nezmačká. Non omnibus licet... bez nejmenší narážky na Korint . 566

15

Cvičení v čekání, jako vhodný předmět pro fotografický aparát. Nové portréty. Vstup do obchodního světa, spojený s pokašláváním. Multa tulit! 581

16

Autor se baví chytáním chroustů. Waltrovy počtářské schopnosti zvaženy a lehkými nalezeny. Jeho výchova v oboru Merkura... posla bohů. Propichování puchýře jehlou 596

17

O papínkových povezech a o vznešenosti alsaského konsula, *který je mým švagrem*. Anglické nottingy a různé druhy nafoukanosti. Kapitola se skončí dlouhým pojednáním o lovcích perel 615

18

Črty z páchnoucích krajů jistého světa pod hladinou moře, kdež uvidíme mimo jiné *muže jako vy, pane!* Také mladý pán Pompile se jeví ve vší své vonné rozumové a citové roztomilosti 630

19

Autor leze až do nejtěšnějších děr za vznešeností *muže jako jste vy, pane!* 643

20

Vita longa, ars brevis. Plebejská radost z toho, že je o Waltra postaráno. Dekadence Herkulana a Pompejí. Walter se mrzí, že tak rychle chápe. Gerritova parafráze na Talleyrandovo *pas de zèle* . . . 650

21

Uličníci. Rozjímání na rohoži v síni. Nezpůsobný lazebník a ptáček, kterému Walter závidí. Případné poznámky o pomíječnosti. Champollion. Obchod! Pohrdaný papírek se neočekávaně promění v plné dukatony 667

22

Nemožnost jest jedním z nejvznešenějších příznaků pravdivých věcí. Obchod, národní hospodářství a *petite voirie* v pravěku. Nový důkaz nesmírné nesolidnosti autorovy, který, místo aby mluvil o slíbených dukatonech, odbývá čtenáře spekulováním o tom, proč nevznikl spor s izraelitou 685

23

Historika nadmíru nicotná. Čtenář se účastní oběda na čerstvém vzduchu a pak je přinucen, aby se vydal na únavnou cestu do třetího poschodí, kde však Walter ještě nebude zavražděn. Ze zklamání čtenáře, který je zblázněn do romantiky, dovede se autor již utěšiti. Quo non ascendam? 695

24

Už zase o nepatrných věcech. Walter je postaven na stráž k nervům milostpaní. Zná čtenář ještě Gustu Hallemana? Autor nakonec dělá *fiasco in colloquia prava* 706

25

O jakémisi stěhování národů, které opravdu bylo — ovšem až na veliké výjimky. Walter, klesaje stále hlouběji, přistane konečně na zemi za papírkovou bryčkou 722

26

Waltrovi je milostivě dovoleno, aby poslouchal hlubokomyslné rozhovory, a před všetečným skákáním do řeči ho zachrání čestné posláním do mandlovný 732

27

Pozoruhodné radosti venkovského života. Smutný konec romantického snu o směnečných kursech a smutný konec slunečníku. Walter jde do světa, aby hledal sedm zlatých třináct 743

28

Walter velmi úspěšně spekuluje se starými šaty. Rychlé obchodování s Amerikou, které asi není bez vlivu na směnečný kurs. Myšlenky za noci. Návrat ztraceného bratra 758

29

Opravdová, pravá, stará, nefalšovaná katolická peleš lotrovská, plná chřestících kostí a jiných ohavností. Odůvodnění části nizozemské národní slávy ze XVII. století, závislé na otázce, dospějí-li v této kapitole páter Jansen a Walter do Haarlemu. Já myslím, že ne, ale ta věc může být zábavná 789

30

Kázáníčko o kázání, a jak Walter se nemohl dostat ke kázání. Kázání pátera Jansena i kázání pátera Koense, okrášlené kázáním o něm samém. Jak autor stojí v slově 810

31

Walter a ctnostný čtenář jsou zklamáni Fancy, jež zruší náhlý rozsudek lidu. Aby čtenáře odškodnila, skýtá příspěvky k psychologii jistého řemesla a jmenuje Waltra utěшитelem hluboce zarmoucené matky. Čtenář je konejšen kouskem národní slávy, na který tak dlouho čekal. Dojde Walter do Haarlemu? 827

32

Původ svobodného zednářství. Jak to člověk musí narafičit, aby se seznámil s určitými lidmi. Walter nedojde do Haarlemu 853